

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoCsp/33/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6920201938
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Štubniak
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6920201938.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Martina Štubniaka a sudkýň JUDr. Janky Benkovičovej a JUDr. Janky Boroškovej, v spore žalobcu Slovenská sporiteľňa, a. s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, právne zastúpeného Roman Kvasnica a partneri s.r.o., so sídlom Žilinská cesta 130, Piešťany, IČO: 36 866 598, proti žalovaným 1/ D. I., narodenej XX. XX. XXXX, bytom S. XXX, U., zastúpenej Centrom Správnej Pomoci Prievidza, so sídlom 1. mája 388/8, Lehota pod Vtáčnikom, IČO: 51 876 141, 2/ N. I., narodenému XX. XX. XXXX, bytom C. XXX/XX, U., o zaplatenie 7.321,73 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 13Csp/49/2020-229 z 11. mája 2021, takto

rozhodol:

I. Odvolanie žalovanej 1/ **o d m i e t a** .

II. Čiastočné späťvzatie žaloby **p r i p ú š ť a**, rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 13Csp/49/2020-229 zo dňa 11. 05. 2021 v prvom výroku v časti, v ktorej okresný súd uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.818,72 Eur, úrok 4,49 % ročne zo sumy 3.818,72 Eur od 12. 10. 2021 do zaplatenia a úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 3.818,72 Eur od 12. 10. 2021 do zaplatenia **z r u š u j e** a konanie v časti, v ktorej okresný súd uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.818,72 Eur, úrok 4,49 % ročne zo sumy 3.818,72 Eur od 12. 10. 2021 do zaplatenia a úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 3.818,72 Eur od 12. 10. 2021 do zaplatenia **z a s t a v u j e** .

III. Rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 13Csp/49/2020-229 zo dňa 11. 05. 2021 v prvom výroku v časti, v ktorej okresný súd uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.503,01 Eur, úroky vyčíslené k 16. 06. 2020 vo výške 954,49 Eur, úroky z omeškania vyčíslené k 16. 06. 2020 vo výške 922,20 Eur, úrok 4,49 % ročne zo sumy 7.321,73 Eur od 17. 06. 2020 do 11. 10. 2021, úrok 4,49 % ročne zo sumy 3.503,01 Eur od 12. 10. 2021 do zaplatenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 8.276,22 Eur od 17. 06. 2020 do 11. 10. 2021, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 4.457,50 Eur od 12. 10. 2021 do zaplatenia, v splátkach vo výške 300,- Eur mesačne splatných vždy do 25. dňa každého mesiaca počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom rozsudok nadobudne právoplatnosť, pod hrozbou straty výhody splátok nezaplatením ktorejkoľvek splátky s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť plniť druhého žalovaného, a v druhom výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e** .

IV. Žalovaní 1/ a 2/ **s ú p o v i n n í** zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť plniť druhého žalovaného.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rimavská Sobota (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) napadnutým rozsudkom uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 7.321,73 Eur, úroky vyčíslené k 16. 06. 2020 vo výške 954,49 Eur, úroky z omeškania vyčíslené k 16. 06. 2020 vo výške 922,20 Eur, úrok vo výške 4,49 % ročne zo sumy 7.321,73 Eur od 17. 06. 2020 do zaplatenia a úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 8.276,22 Eur od 17. 06. 2020 do zaplatenia, všetko v splátkach vo výške 300,- Eur mesačne splatných vždy do 25. dňa každého mesiaca počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom rozsudok nadobudne právoplatnosť, pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia ktorejkoľvek z nich s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť plniť druhého žalovaného (prvý výrok). Žalovaným 1/ a 2/ súčasne uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť plniť druhého žalovaného (druhý výrok).

2. Súd prvej inštancie takto plne vyhovel žalobcom podanej žalobe, ktorou sa domáhal svojich nárokov zo zmluvy o splátkovom úvere č. XX. zo dňa 09. 05. 2014, na základe ktorej poskytol ako veriteľ žalovaným 1/ a 2/ ako dlžníkom splátkový úver na nadobudnutie, úpravu a údržbu nehnuteľnosti v celkovej výške 8.500,- Eur s dohodnutou fixnou úrokovou sadzbou na obdobie 5 rokov vo výške 4,49 % ročne. Žalovaní 1/ a 2/ sa zaviazali poskytnutý úver splatiť v 172 splátkach po 67,34 Eur splatných vždy do 20. dňa v mesiaci so splatnosťou prvej dňa 20. 06. 2014 a poslednej dňa 20. 09. 2028. Pohľadávka žalobcu voči žalovaným 1/ a 2/ bola zabezpečená záložným právom k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XX. k. ú. U. v zmysle zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a mandátnej zmluvy zo dňa 09. 05. 2014. Žalovaní 1/ a 2/ svoj dlh splácali spočiatku riadne a včas, k zhoršeniu platobnej disciplíny došlo v mesiacoch január až apríl 2017, kedy nesplácali pohľadávku vôbec. V roku 2017 realizovali 8 úhrad v celkovej výške 683,- Eur. Dňa 12. 12. 2017 realizovali poslednú úhradu vo výške 76,- Eur a následne prestali splácať úplne. Listom zo dňa 06. 11. 2017 žalobca vyzval žalovaných 1/ a 2/ k úhrade dlžnej sumy a súčasne ich upozornil, že ak dlžnú sumu v stanovenej lehote neuhradia, môže pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Výzva bola doručená obidvom žalovaným dňa 09. 11. 2017. Keďže k zaplateniu omeškaného dlhu nedošlo, vyhlásil žalobca ku dňu 30. 01. 2018 mimoriadnu splatnosť pohľadávky a súčasne vyzval žalovaných na jej úhradu. Zaslané oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru bolo doručené žalovanej 1/ dňa 05. 02. 2018, žalovaný 2/ odmietol toto oznámenie prevziať. Ku dňu 16. 06. 2020 dlh predstavoval sumu 9.198,42 Eur (7.321,73 Eur istina + 954,49 Eur úroky + 922,20 Eur úroky z omeškania) plus úroky z úveru vo výške 4,49 % ročne z istiny 7.321,73 Eur od 17. 06. 2020 do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8.276,22 Eur (7.321,73 Eur + 954,49 Eur) od 17. 06.2020 do zaplatenia.

3. Súd prvej inštancie považoval za nesporné, že dňa 09. 05. 2014 došlo medzi žalobcom a žalovanými 1/ a 2/ k uzavretiu zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. K námietke žalovaného 2/, že zmluvu uzatváral v postavení ručiteľa súd uviedol, že zmluva jednoznačne preukazuje, že žalovaný 2/ ju uzavrel v postavení spoludlžníka so žalovanou 1/, keď zo žiadneho zmluvného ustanovenia nevyplýva, že by vrátenie úveru bolo zabezpečené ručením. Pokiaľ žalovaný 2/ zmluvu podpísal bez toho, aby si ju prečítal, nešlo o konanie, z ktorého mu neplynú žiadne právne následky. Následne prvoinštančný súd konštatoval, že predmetná úverová zmluva je spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), nejde však o spotrebiteľský úver, pretože to vylučuje § 1 ods. 3 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere a skutočnosť, že úver bol žalovaným poskytnutý za účelom nadobudnutia, úpravy a údržby nehnuteľnosti (čl. I bod 1 zmluvy o úvere) a súčasne bol zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti. Prvoinštančný súd ďalej uviedol, že v zmluve o úvere bola uvedená výška úveru 8.500,- Eur, druh úveru - úver na bývanie, účel úveru - vyplatenie existujúcich úverov, výška úrokovej sadzby 4,49 % ročne fixná 5 rokov, zľavnená úroková sadzba 3,99 % ročne, výška mesačnej splátky 69,34 Eur, splatnosť splátok vždy do 20. dňa v mesiaci, počet splátok 172, splatnosť prvej splátky dňa 20. 06. 2014 a konečná splatnosť dňa 20. 09. 2028. Žalovanými vznesená námietka premlčania bola nedôvodná, pretože trojročná premlčacia doba podľa § 103 OZ začala plynúť od 21. 10. 2017 ako dňa nasledujúceho po splatnosti (neuhradenej) splátky splatnej dňa 20. 10. 2017, pre ktorú došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru podľa § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ listom žalobcu zo dňa 30. 01. 2018, pričom trojročná premlčacia doba do podania žaloby na súde dňa 07. 07. 2020 neuplynula. Pokiaľ potom žalovaná 1/ v podanom odpore len vo všeobecnosti namietala uplatnenú pohľadávku s príslušenstvom bez bližšej špecifikácie svojich námietok, bolo takéto popretie podľa § 153 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) neúčinné a nakoľko žalovaný 2/ dôvod a výšku pohľadávky nenamietal, súd prvej

inštancie žalobe vyhovel a dlžnú sumu umožnil žalovaným zaplatiť v splátkach s poukazom na § 232 ods. 3 a 4 CSP. Napokon označil za nedôvodné aj námietky žalovanej 1/ týkajúce sa neprijateľných zmluvných podmienok. O trovách konania rozhodol prvoinštančný súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a 2 CSP a tieto priznal v rozsahu 100 % žalobcovi, ktorý bol v konaní plne úspešný.

4. V zákonnej lehote podali proti rozsudku odvolanie obaja žalovaní.

5. Žalovaná 1/ podala odvolanie, v ktorom doslovne odcitovala znenie § 365 ods. 1 písm. a) až h) a § 365 ods. 2 CSP a potom už len uviedla, že „má za to, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.“

6. Žalovaný 2/ vo svojom odvolaní uviedol, že už na prvoinštančnom súde vysvetlil, že nikdy nebol dlžníkom z predmetnej zmluvy o úvere. Podpisal papier, ktorý „vymenili z ručiteľa na dlžníka“ a tak sa stal obeťou podvodu. Má splácať dlh, o ktorom vie len toľko, že žalovanej 1/ išiel ručiť s tým, že ako prvá ručila ona nehnuteľnosťou.

7. Žalobca vo svojom vyjadrení navrhol odvolania oboch žalovaných odmietnuť. Odvolanie žalovanej 1/ neobsahuje náležitosti podľa § 363 a nasl. CSP, keď v ňom absentuje podpis a nie je zrejmé, čo sleduje a v akom rozsahu a z akých dôvodov rozsudok napáda a čoho sa domáha. Žalovaný 2/ zasa v odvolaní iba zopakoval svoju argumentáciu použitú v prvoinštančnom konaní, pričom jeho skutkové tvrdenie o tom, že bol len ručiteľom nemá oporu v zistenom stave. Aj keby však žalovaný 2/ figuroval v predmetnom úverovom vzťahu ako ručiteľ, jeho pasívna vecná legitímácia by aj tak bola daná dohodou o ručení a nie zmluvou o splátkovom úvere. Aj v odvolaní žalovaného 2/ pritom absentuje rozsah, v ktorom rozsudok napáda a čoho sa domáha.

8. V následnej reakcii žalovaný 2/ už iba opakoval, že sa stal obeťou podvodu, mal byť ručiteľom a nie dlžníkom a preto žiada, aby bol „vyňatý“ zo zodpovednosti za splnenie zmluvy.

9. Žalobca následne podaním doručeným odvolaciemu súdu dňa 02. 11. 2021 vzal žalobu späť ohľadne zaplataenia istiny v sume 3.818,72 Eur dôvodiac tým, že po rozhodnutí prvoinštančného súdu prebehla dobrovoľná dražba založenej nehnuteľnosti. Dňa 12. 10. 2021 bol na úverový účet pripísaný výťažok z dražby v sume 3.818,72 Eur, čím došlo k čiastočnej úhrade žalovaného nároku. Dlžná istina sa tak znížila na sumu 3.503,01 Eur.

10. Na výzvu odvolacieho súdu žalobca podaním doručeným dňa 09. 11. 2021 upresnil, že čiastočná úhrada v sume 3.818,72 Eur sa dotkla aj príslušenstva a preto navrhuje, aby žalovaným 1/ a 2/ bola uložená povinnosť zaplatiť mu čiastku 3.503,01 Eur, úroky vyčíslené k 16. 06. 2020 vo výške 954,49 Eur, úroky z omeškania vyčíslené k 16. 06. 2020 vo výške 922,20 Eur, úrok 4,49 % ročne zo sumy 7.321,73 Eur od 17. 06. 2020 do 11. 10. 2021, úrok 4,49 % ročne zo sumy 3.503,01 Eur od 12. 10. 2021 do zaplataenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 8.276,22 Eur od 17. 06. 2020 do 11. 10. 2021, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 4.457,50 Eur od 12. 10. 2021 do zaplataenia s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť plniť druhého žalovaného.

11. Žalovaná 1/ sa na základe výzvy odvolacieho súdu vyjadrila, že nesúhlasí „so späťvzatím žaloby žalobcom“. Žalovaný 2/ vo svojom podaní zo dňa 22. 11. 2021 uviedol, že nesúhlasí s čiastočným späťvzatím žaloby žalobcom.

12. Podľa ust. § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

13. Podľa ust. § 370 ods. 1 až 3 CSP, ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súď späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

14. Pretože v prejednávanej veci vzal žalobca žalobu čiastočne späť po vyhlásení rozsudku súdu prvej inštancie (rozsudok bol vyhlásený dňa 11. 05. 2021 a čiastočné späťvzatie žaloby bolo realizované podaním došlým odvolaciu súdu dňa 02. 11. 2021) avšak skôr, ako jeho rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a žalovaní 1/ a 2/ vyjadrili s čiastočným späťvzatím žaloby nesúhlas, odvolací súd musel posúdiť, či ich nesúhlasy sú založené na vážnych dôvodoch ako to určuje § 370 ods. 2 CSP. Totiž len v takom prípade možno čiastočné späťvzatie žaloby nepripustiť.

15. V danom prípade však žalovaná 1/ neuviedla žiaden dôvod, pre ktorý s čiastočným späťvzatím žaloby žalobcom nesúhlasí a rovnako tak ani žalovaný 2/ neprezentoval dôvod, pre ktorý by odvolací súd nemal čiastočné späťvzatie žaloby žalobcom akceptovať. Inými slovami, ani jeden zo žalovaných vážny dôvod pre nepripustenie čiastočného späťvzatia žaloby neuviedol a preto odvolací súd nemal inú možnosť a musel v súlade s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami pripustiť čiastočné späťvzatie žaloby žalobcom, rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť v rozsahu čiastočného späťvzatia žaloby a konanie v tomto rozsahu zastaviť, ako je to uvedené vo výroku II. tohto rozsudku, t. j. v rozsahu zaplatenia sumy 3.818,72 Eur, úroku 4,49 % ročne zo sumy 3.818,72 Eur od 12. 10. 2021 do zaplatenia a úroku z omeškania 5 % ročne zo sumy 3.818,72 Eur od 12. 10. 2021 do zaplatenia, keďže práve v tomto rozsahu zobral žalobca žalobu späť.

16. V dôsledku uvedeného postupu zostalo predmetom odvolacieho konania preskúmanie správnosti rozsudku prvoinštančného súdu čo do uloženia povinnosti žalovaným 1/ a 2/ zaplatiť žalobcovi sumu 3.503,01 Eur, úroky vyčíslené k 16. 06. 2020 vo výške 954,49 Eur, úroky z omeškania vyčíslené k 16. 06. 2020 vo výške 922,20 Eur, úrok 4,49 % ročne zo sumy 7.321,73 Eur od 17. 06. 2020 do 11. 10. 2021, úrok 4,49 % ročne zo sumy 3.503,01 Eur od 12. 10. 2021 do zaplatenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 8.276,22 Eur od 17. 06. 2020 do 11. 10. 2021 a úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 4.457,50 Eur od 12. 10. 2021 do zaplatenia, a to všetko v splátkach po 300,- Eur mesačne.

17. Krajský súd, ako súd odvolací v zmysle § 34 CSP, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario s použitím § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej 1/ je potrebné odmietnuť podľa § 386 písm. d) CSP a v časti, ktorá zostala predmetom konania po čiastočnom späťvzatí žaloby je potrebné rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny.

18. Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

19. Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

20. Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

21. Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

22. Podľa § 373 ods. 1 CSP, ak odvolanie obsahuje odstrániteľné vady, súd prvej inštancie vyzve odvolateľa, aby chýbajúce náležitosti doplnil, a poučí ho o následkoch neodstránenia väd odvolania. Súd nevyzýva na doplnenie odvolacích dôvodov.

23. Podľa § 386 písm. d) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak nemá náležitosti podľa § 363, ak pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať.

24. Uvedenie dôvodov, pre ktoré odvolateľ považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za nesprávne (t. j. uvedenie odvolacích dôvodov) je obligatórnou náležitosťou odvolania podľa § 363 CSP. Zákonná povinnosť uviesť v odvolaní odvolacie dôvody však neznamená, že odvolateľ iba odcituje jednotlivé ustanovenia § 365 ods. 1 písm. a) až h) CSP (resp. § 365 ods. 2 CSP), pre ktoré rozhodnutie napáda, resp. na tieto iba poukáže. Odvolateľ musí aj obsahovo vymedziť, v čom je ten-ktorý odvolací dôvod naplnený a teda musí uviesť konkrétne tvrdenia a konkrétne dôkazy na preukázanie ním tvrdeného odvolacieho dôvodu. Je tomu tak preto, že podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP odvolací súd preskúmava rozhodnutie súdu prvej inštancie len v rozsahu a z dôvodov, ktoré odvolateľ uvedie v podanom odvolaní, resp. podľa § 365 ods. 3 CSP doplní do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Podľa § 379 CSP je totiž odvolací súd viazaný rozsahom odvolania a podľa § 380 ods. 1 CSP je odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi. Viazanosť odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi znamená, že na iné pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré by mohli byť podľa § 365 CSP dôvodom na podanie odvolania odvolací súd pri svojom rozhodnutí o odvolaní prihliadať nemôže, aj keby takéto porušenia zistil. Odvolací súd preto pri rozhodovaní o podanom odvolaní môže prihliadať len na také dôvody, ktoré boli uplatnené, resp. doplnené v lehote na podanie odvolania a zároveň vyšli v odvolacom konaní najavo.

25. Žalovaná 1/ v podanom odvolaní odcitovala znenie ust. § 365 ods. 1 a 2 CSP a následne už len zopakovala znenie § 365 ods. 1 písm. e), f) a h) CSP bez toho, aby špecifikovala, v čom konkrétnom podľa nej spočíva nesprávnosť napadnutého rozsudku. Žalovaná 1/ teda neuviedla v odvolaní žiadne (konkrétne) odvolacie dôvody, z hľadiska ktorých by potom odvolací súd mohol napadnuté rozhodnutie preskúmať. Absencia uvedenej náležitosti odvolania, t. j. uvedenie odvolacích dôvodov je potom tak závažnou vadou, že to z vyššie uvedených dôvodov neumožňuje odvolaciemu súdu v odvolacom konaní pokračovať.

26. Nakoľko teda žalovaná 1/ v odvolaní a ani neskôr do uplynutia lehoty na podanie odvolania neuviedla odvolacie dôvody, aby bolo zrejmé z akých konkrétnych dôvodov považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za nesprávne, vykazovalo jej odvolanie vadu, pre ktorú nebolo možné v odvolacom konaní pokračovať. Absencia odvolacích dôvodov je súčasne vadou odvolania, na odstránenie (doplnenie) ktorej súd odvolateľa nemôže v zmysle ust. § 373 ods. 1 CSP vyzývať. Odvolací súd preto musel odvolanie žalovanej 1/ podľa § 386 písm. d) CSP odmietnuť. Odvolací súd poznamenáva, že sa nezaoberal ostatnými nedostatkami odvolania, pretože ich prípadné odstránenie by nič nezmenilo na absencii odvolacích dôvodov, na ktorých doplnenie (ako už bolo uvedené) nie je možné odvolateľa vyzývať.

27. Pokiaľ ide o odvolanie podané žalovaným 2/, odvolací súd ho považoval za také, ktoré obsahovo (§ 124 ods. 1 CSP) napĺňa všetky požiadavky kladené ust. § 363 CSP na uvedenie náležitostí odvolania. Aj keď žalovaný 2/ v odvolaní neoznačil konkrétne, ktorý odvolací dôvod, resp. dôvody vymenované v ust. § 365 ods. 1 CSP uplatňuje, ním popísaná odvolacia argumentácia nesprávnosti napadnutého rozsudku je subsumovateľná pod ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP, teda že prvoinštančný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Ako už bolo uvedené, pod uvedením odvolacích dôvodov sa totiž nerozumie ani označenie „konkrétneho písmena“ § 365 ods. 1 CSP ani citácia niektorého z nich ale hoc aj laické (neprávnické) popísanie väd prvoinštančného konania, v ktorých odvolateľ vidí nesprávnosť napádaného rozhodnutia. To žalovaný 2/ v odvolaní splnil a hoci v odvolaní absentuje odvolací návrh (ktorým však odvolací súd nie je viazaný podľa § 381 CSP) a aj výslovné uvedenie rozsahu odvolania (z ktorého je ale obsahovo zrejmé, že žalovaný 2/ napáda celý rozsudok, keďže odmieta svoju zodpovednosť za splnenie záväzkov z úverovej zmluvy), nič to nemení na skutočnosti, že žalovaným 2/ podané odvolanie bolo prejednatelným a nebolo možné ho vybaviť bez vecného prieskumu napadnutého rozhodnutia, t. j. jeho odmietnutím, ktoré je podľa § 386 písm. d) CSP pri chýbajúcich náležitostiach odvolania možné len v prípade nemožnosti pokračovania v odvolacom konaní. O takú situáciu v prípade žalovaným 2/ podaného odvolania nešlo.

28. Odvolací súd už uviedol, že podľa § 380 CSP je pri preskúmaní napadnutého rozhodnutia viazaný dôvodmi, ktoré odvolateľ vymedzil v podanom odvolaní. Výnimku predstavujú len nedostatky týkajúce sa procesných podmienok, na ktoré odvolací súd prihliada ex offio, teda aj bez toho, aby boli v

odvolaní uplatnené. To znamená, že ak odvolací súd nezistí v rámci odvolacieho konania vady ohľadne procesných podmienok, napadnuté rozhodnutie môže preskúmať len z hľadiska dôvodov vymedzených odvolateľom.

29. Po oboznámení sa s obsahom spisu odvolací súd konštatuje, že nezistil žiadnu vadu v rámci postupu prvoinštančného súdu, ktorá by sa týkala procesných podmienok. Preto mohol vyhodnotiť správnosť napadnutého rozsudku iba z hľadiska odvolacích dôvodov uvedených žalovaným 2/ v podanom odvolaní.

30. Odvolanie žalovaného 2/ obsahuje (len) odvoláciu námietku vzťahujúcu sa k § 365 ods. 1 písm. f) CSP, ktorá spočíva v tom, že na základe vykonaného dokazovania bolo nesprávne zistené, že bol dlžníkom z predmetnej zmluvy o splátkovom úvere datovanej dňom 09. 05. 2014, keďže ju uzatváral ako ručiteľ.

31. Zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 09. 05. 2014 však podľa odvolacieho súdu nepochybne vyplýva, že žalovaný 2/ ju uzavrel v postavení dlžníka spolu so žalovanou 1/. Žalovaný 2/ je totiž nielen označený ako dlžník v záhlaví predmetnej zmluvy (a spolu s ním aj žalovaná 1/), ale aj svoj podpis v závere zmluvného textu pripojil k podpisu žalovanej 1/ označenej ako „dlžník“. V rubrike obsahujúcej podpis žalovaného 2/ sa súčasne nenachádza žiadne označenie, na základe ktorého by mal žalovaný 2/ vstupovať do úverového vzťahu v pozícii ručiteľa vo vzťahu k žalobcovi. Predovšetkým však žiadne ustanovenie zmluvy o splátkovom úvere neobsahuje vyhlásenie žalovaného 2/, že berie na seba povinnosť voči žalobcovi ako veriteľovi, že uspokojí úverovú pohľadávku, ak ju neuspokojí žalovaná 1/. Ust. § 546 Občianskeho zákonníka totiž takýmto spôsobom upravuje vznik ručiteľského záväzku (ručenia). Zmluva v čl. V označenom ako „Zabezpečenie“ pritom jasne uvádza, že úverová pohľadávka bude zabezpečená záložným právom k nehnuteľnosti na základe záložnej zmluvy. Niet tu žiadnej zmienky o zabezpečení úveru ručením. Zmluva o splátkovom úvere teda nevznikla medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným 2/ ako ručiteľom a preto prvoinštančný súd dospel k správne mu skutkovému zisteniu, že ju žalovaný 2/ uzavrel ako dlžník spolu so žalovanou 1/ ako dlžníčkou.

32. Vzhľadom na uvedené odvolací súd vyhodnotil odvolanie žalovaného 2/ ako nedôvodné a preto napadnutý rozsudok v tej časti, ktorá zostala predmetom konania po čiastočnom späťvzati žaloby žalobcom ako vecne správny potvrdil vrátane závislého výroku o trovách konania, kde súd prvej inštancie správne aplikoval ust. § 255 ods. 1 CSP, ohľadne ktorého žalovaný 2/ v odvolaní ani neuviedol žiadnu konkrétnu odvoláciu argumentáciu.

33. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania aplikoval odvolací súd ust. § 255 ods. 1 CSP a § 256 ods. 1 CSP. Žalovaní 1/ a 2/ procesne zavinili, že na podklade čiastočného späťvzatia žaloby bolo konanie v časti zastavené, pretože k čiastočnej úhrade žalovaného nároku v rozsahu sumy 3.818,72 Eur s príslušenstvom došlo po podaní žaloby. V tejto časti mal teda právo na náhradu trov konania žalobca podľa § 256 ods. 1 CSP. Žalobca bol úspešný v odvolacom konaní ohľadne zvyšku žalovaného nároku a preto aj v tejto časti má podľa § 255 ods. 1 CSP právo na náhradu trov konania. Z týchto dôvodov odvolací súd žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

34. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za neho koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.